

- सिन्धुदत्त m. N. pr. eines Mannes DAČAK. 193, 14.
 सिन्धुदेश m. das Indus-Gebiet Verz. d. Oxf. H. 186, a, 4. 352, b, 21.
 सिन्धुद्वीप m. N. pr. eines Fürsten MBH. 9, 2285. 2294. 14, 2843. ein Sohn Ambarisha's HARIV. 813. fg. VP. 379. Verfasser von RV. 10, 9. ein Sohn Gāhnu's MBH. 13, 203. Nābha's Bala. P. 9, 9, 16.
 सिन्धुनद m. der Indus VARĀH. BĀH. S. 18, 16. 21. ein Fluss im Süden Verz. d. Oxf. H. 318, a, 21. fg. ein best. Land 339, a, 44. fg.
 सिन्धुनन्दन m. der Mond (ein Sohn des Meeres) TRIK. 1, 1, 87.
 सिन्धुनाथ m. Meer (Herr der Flüsse) ČIČ. 14, 68.
 सिन्धुपति m. 1) Fluthbeherrscher: Mitra-Varuṇa RV. 7, 64, 2. — 2) Fürst der Sindhu-Anwohner MBH. 3, 15825.
 सिन्धुपत्नी adj. f. die Sindhu zur Herrin habend AV. 6, 24, 3.
 सिन्धुपथ m. in eig. und übertragener Bed. gaṇa देवपथादि zu P. 5, 3, 100.
 सिन्धुपर्णी f. Gmelina arborea RIČAN. 9, 35.
 सिन्धुपारज adj. am Indus geboren, daher stammend: Pferde HAL. 2, 284.
 सिन्धुपुत्र m. 1) der Mond (Sohn des Meeres) ČKDr. und WILSON. — 2) eine Art Ebenholz (मर्कटेन्दु) ČABDAK. im ČKDr.
 सिन्धुपुष्प m. Muschel (Blüthe des Meeres) ČABDAK. im ČKDr.
 सिन्धुप्रसूत n. = सैन्धव Steinsalz SUČA. 2, 326, 11. 359, 20.
 सिन्धुमध्य adj. bei der Quirlung des Meeres entstanden: झमत् BṚĪ. P. 8, 12, 47. .
 सिन्धुमध्य N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 4.
 सिन्धुमन्थन n. Steinsalz (सैन्धव) RATNAM. im ČKDr. fehlt in unserer Hdschr.; vgl. सिन्धुजन्मन्.
 1. सिन्धुमातर f. Mutter der Ströme: Sarasvatī RV. 7, 36, 6.
 2. सिन्धुमातर adj. die Fluth zur Mutter habend: die Aṇvin RV. 4, 46, 2. Soma 9, 61, 7. यावाणः 10, 78, 6.
 सिन्धुमित्र m. N. pr. eines Mannes gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116. — Vgl. सैन्धुमित्रिक.
 सिन्धुर m. Elephant TRIK. 2, 8, 33. H. 1217. Hān. 14. HAL. 2, 59. RIČA-TAR. 1, 800.
 सिन्धुरक्षिन् m. Löwe (der Feind des Elephanten) ČABDĀRTHAK. bei WILSON.
 सिन्धुराज m. 1) der Flüsse Fürst so v. a. das Meer MAITRĀJUP. 6, 16. R. 5, 74, 27. 93, 19. RAGH. 6, 61. Spr. (II) 2882. — 2) ein Fürst der Sindhu-Anwohner MBH. 7, 3945. HARIV. 6408. KATHĀS. 19, 108. 122, 4. PRAB. 73, 14. — 3) N. pr. eines Muni R. 3, 39, 25.
 सिन्धुराज्ञी adj. f. die Sindhu zur Königin habend AV. 6, 24, 3.
 सिन्धुराव m. PAÑČAT. 1, 6, 17 fehlerhaft für सिन्धुवार Vitea Negundo.
 सिन्धुल m. N. pr. des Vaters von Bhoga, Fürsten von Dhārā, Verz. d. Oxf. H. 150, b, No. 320.
 सिन्धुलवण n. Steinsalz RATNAM. 85.
 सिन्धुवक्त N. pr. einer Oertlichkeit; vgl. सैन्धुवक्तक.
 सिन्धुवार m. 1) = सिन्धुवार Vitea Negundo TRIK. 3, 3, 121. ČABDAK. im ČKDr. MBH. 3, 11588. 17286. R. 3, 79, 24. SUČA. 2, 276, 19. 279, 11. PAÑČAT. 1, 6, 17 (°राव gedr.). — 2) ein Pferd aus dem Induslande TRIK. VII. Theil.

2, 8, 43.

सिन्धुवारक m. = सिन्धुवार ČABDAK. im ČKDr. SUČA. 2, 277, 11.

सिन्धुवारित m. desgl. ČABDAK. im ČKDr.

सिन्धुवासिनी f. N. pr. der Familiengottheit der Māṇṭi (die am Indus Wohnende) Verz. d. Oxf. H. 19, a, 11.

सिन्धुवाहम् adj. = नदीनां प्रवाहयिता nach Śi.; etwa die Fluth durchfahrend: die Aṇvin RV. 5, 75, 2.

सिन्धुवीर्य m. N. pr. eines Fürsten der Madra MĀK. P. 132, 46.

सिन्धुवृष m. ein N. Viṣṇu's H. 70.

सिन्धुवृषा m. Gmelina arborea ROXB. ČABDAK. im ČKDr.

सिन्धुशयन m. ein N. Viṣṇu's (der auf dem Meere Ruhende) ČABDĀRTHAK. bei WILSON.

सिन्धुषामन् n. N. eines Sāman LĪT. 1, 6, 31. Ind. St. 3, 244, a.

सिन्धुषेण (सिन्धु + सेना) m. N. pr. eines Fürsten der Indus-Anwohner MUDRĀ. 18, 17.

सिन्धुसंगम m. Flussmündung, Gemeinde AK. 1, 2, 3, 34. H. 7. 167. RIČA-TAR. 4, 248.

सिन्धुसागर das zwischen den Indusmündungen und dem Meere gelegene Land REINAUD, Mém. sur l'Inde 278. LIA. 1, 101, N. 2.

सिन्धुसूनु m. Sohn des Meeres, patron. Gālaṃdhara's Verz. d. Oxf. H. 346, a, 15.

सिन्धुसृत्त्य n. das Fließen in Strömen: आपो सिन्धुसृत्त्या जाताः AV. 10, 2, 11.

सिन्धुसौवीर m. pl. N. pr. eines im Indus-Gebiet wohnenden Volkes AV. PAṆČ. in Verz. d. B. H. 93 (56). MBH. 6, 361 (VP. 191). 8, 2070. R. 1, 12, 23 (25 GORR.). 4, 43, 11. वात्कीकसिन्धुसौवीरसौराष्ट्रिकास्ते हि पयसापि लवणमश्नन्ति KARAKA 3, 1. VARĀH. BĀH. S. 10, 6. 14, 17. MĀK. P. 57, 36. 58, 20. °पति BṚĪ. P. 5, 10, 1. auch Bez. des Landes: °वासिनः MBH. 5, 588. sg. so v. a. °पति VARĀH. BĀH. S. 14, 33. — Vgl. सिन्धु und सौवीर.

सिन्धुसौवीरक m. pl. = सिन्धुसौवीर VARĀH. BĀH. S. 9, 19.

सिन्धूतम (सिन्धु + उ°) n. N. pr. eines Tirtha MBH. 3, 5021. 13. 7650 (°तमं तपो° ed. Bomb.).

सिन्धूत्य (सिन्धु + उत्थ) 1) m. der Mond H. 7. 11. — 2) n. = सैन्धव Steinsalz H. an. 3, 510. HAL. 2, 459. RATNAM. 85. SUČA. 2, 209, 4. 223, 10. 325, 10. 492, 15.

सिन्धूद्व (सिन्धु + उ°) n. Steinsalz RATNAM. 85. SUČA. 1, 161, 10. 19.

सिन्धूपल (सिन्धु + उ°) n. dass. Hān. 55.

सिन्व्, सिन्वति v. l. für सिन्व् DHĀTUP. 15, 81.

सिपाकृण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 27.

सिपिल m. N. pr. eines Mannes SCHIEFNER, Lebensb. 264 (44).

सिपुन m. eine best. Pflanze KAUC. 8.

सिप्र 1) m. a) Schweiss TRIK. 1, 1, 128. H. an. 2, 468. MED. r. 98. Hān. 154. — b) der Mond TRIK. 1, 1, 85. — 2) f. श्री a) N. pr. eines bei Uḡḡajini vorbeifliessenden Flusses H. an. MED. HARIV. 9509. MEGH. 32. RAGH. 6, 35. VARĀH. BĀH. S. 16, 9. KATHĀS. 24, 92. 107. 37, 4. VP. 185, N. 80. MĀK. P. 57, 20. 24. PAÑČAT. 240, 11. KĪLĪKĪ-P. 23 im ČKDr. — b) a woman's zone und a female buffalo WILSON ohne Angabe einer